

Keila SOS Lasteküla

teataja

September

3 • 2009

Suure suve sagimised

Suur suvi on läbi. Üha pruunimaks ja sääsekupulisemaks muutunud lapsed tundsid vabadusest suurt rõõmu.

Pikad magamised hommikul ja valgete ööd tegemised on paljude perede tavalise päeva režiimi unustustehõlma paisanud. Seda tuleb nüüd uuesti taastama hakata. Eestimaal suve juurde kuuluvad erinevad reisid, laagrid, kontserdid, spordivõistlused ja loomulikult suur Laulu ja tantsupidu on pakkunud hulga teistmoodi tegemisi ja aidanud talvist väsimust välja puhata. Selleks ju puhkus ongi, et laadida ennast täis uutest elamustest kooliaasta alguseks.

SOS Lastekülas on suvi pereheitmise aeg. Mõned meie noored lahkuvad iseseisvasse ellu, mõned alustavad elamist noortekodudes ja mõned lapsed asuvad elama Lastekülas. Selle aasta sügisest on Keila SOS Lasteküla valmis vastu võtma 15 uut last. Septembrist alustavad Keila Lasteküla tööd kaks uut SOS ema. Majad saavad värskendust ja sügisel kuuleme ning näeme lastekülas uusi hääli ja nägusid. Midagi ei seisa paigal. Lapsed kasvavad, meie ühes nendega.

15. juunil sai Põltsamaale ehitatav lasteküla nurgakivi. Tõid teostav ehitusfirma Nordecon Ehitus AS on ehitusgraafikus ja majad on selle loo kirjutamise ajaks juba „katuse all”. Kui kõik kulgeb sama edukalt on detsembriks tööd lõpetatud ning nagu Eestimaal kombeks jõuab nii mõnigi laps jõuludeks koju. Väga meeldiv selle projekti teostamisel on see, et Rein Otsasoni lähedased on otsustanud toetada Põltsamaale rajatavate majade ehitust 421 000 krooniga. Lisaks sellele on proua Valentina Otsason võimaldanud meie peredele erinevaid toetusi, mis meie lapsi on harinud. Selliste inimeste arusaam ja soe suhtumine annab meile lootust, et Eestimaal leidub veelgi neid, kes on valmis laste arengut lastekülades toetama. Sügisest ootame toetajaid, kes on valmis Põltsamaa peremajasid varustama kõige lihtsamate majapidamisvahenditega – olgu need siis potid ja pannid või tekid ja padjad. Kõik selline abi on teretulnud, et jõuludeks oleks majad laste vastuvõtmiseks valmis.

Majade ehitus on meie töös kõige lihtsam. Lapse kasvatamine algab sellest, et kasvatajateks – emaks ja isaks peavad olema kõige paremad inimesed. Meie esimene konkurss perevanemate leidmiseks tõi kandidaate 21 kandidaati. Kuna testimine ja koolitus võtavad pool aastat, siis aasta lõpuks on teada need kolm, kes SOS perevanemana Põltsamaal tööd alustavad.

Keila lasteküla kogunud SOS emad on need kes aitavad uutel perevanematel alustada

tööd nn jalgratast leiutamata. Ma usun, et lapsed saavad meie juures parima võimaluse, et oma eluga edasi minna. Oleme seda tõestanud ja teeme seda veelgi.

Suvel külastas lasteküla EV sotsiaalminister Hannu Pevkur. Aruteludes laste hoolekandesüsteemi parendamise üle on minister selgelt toetamas SOS Lastekülade süsteemi arendamist ja lapsele võimalikult perelähedas elukeskkonna loomist. Minister avaldas tunnustust kõigile lasteküla töötajatele ja lubas ikka ja jälle tagasi tulla.

Lahkuv suvi pakkus meie lastele kaks kordumatut elamust. Lipukandmine Eesti ja Brasiilia jalgpallimatsil ning asenduskodulaste jalgpalliturniiri

„Statoil SOS Lasteküla CUP”. Kelle unistus siis ei oleks viiekordse maailmameistri Brasiilia ees meie jalgpalli esindusstaadioni A.LeCoq Arenale marssida ja kümnete tuhandete pealtvaatajate silma vaadata. Tänu heale koostööle Eesti Jalgpalliliiduga on meie lapsed sinna alati oodatud. Meie jalgpalliturniiril Keila Lastekülas käisid Eesti koondislased Sander

Puri ja Vjadtseslav Zahovaiko. Jalgpalli mängimine koos lastega, autogrammide jagamine ja tutvumine

Keila Lastekülaga oli neilegi uus kogemus. Rõõmsad olid ka lapsed, sest mängida koos Eesti parimate jalgpalluritega ja pärast koos pilti teha oli nii mõnegi unistus.

Täna meie toetajaid. Ilma teieta ei saaks meie lasteküla pakkuda uusi võimalusi meie lastele.

Ilusat kooliaasta algust

*Margus Oro
Tegevdirektor*

UUDISED

ADVOCASY valdkonnas

25. mail 2009 a. korraldas SOS Lasteküla Eesti Ühing koostöös Swisshotel Tallinnaga seminari ELU „LASTEKODUTA?“

Seminari avas sotsiaalminister Hanno Pevkur. Osalejateks (auditoorium kui ka esinejad) olid ennekõike inimesed, kes on tegevad laste hoolekandes (sotsiaalministeerium, asenduskodud, kohalikud omavalitsused, mittetulundusühingud). Samuti oli esinejaid välismaalt.

Antud üritus keskendus konkreetsetele etappidele laste hoolekandes- lapse ettevalmistamine iseseisvaks eluks kui ka tugiteenuste/järelhoolduse vajalikkus.

Asenduskodus elava lapse ettevalmistamine ja tema toetamine pärast asenduskodust lahkumist, ei ole olnud väga suureks diskussiooni kohaks avalikult, vaid sellest oma pigem räägitud oma ruumides, omakeskis. On tõdetud, et probleeme selles osas on, kuid erinevate põhjuste tõttu, on see ka jutuks jäänud.

SOS Lasteküla Eesti Ühing astus selle seminariga esimese samme, et inimesed, kes mingilgi moel vastutavad selle noore eest enne ja pärast, saaksid kokku ja tõsimeeli

räägiks, mis edasi.

See oli võimalus kõigi jaoks, nii auditooriumi kui ka esinejate jaoks jagada oma mõtteid, visioone, muresid.

See oli üks samm lähemale järgmistele ettevõtmistele selles valdkonnas ning nimetatud üritus tõi selgelt välja huvi võtmaks ette järgmisi tegemisi.

Tegemist oli esimese sellelaadse seminariga, just eelkõike teema spetsiifilisuse pärast. Kindlasti plaanib SOS Lasteküla Eesti Ühing korraldada ka tulevikus kogunemisi, mis paigutab selle teema rambivalgusesse.

Seminar andis tunnistust ja ka mõtteid, kuidas edasi liikuda. Seega on ühing alustanud tegevuskava koostamisega, mis puudutab nii asenduskodus elavate noorte ettevalmistamist kui ka järelhoolduse vajalikkuse hindamisest. Kui kõik kulgeb edukalt, on tegevuskava saanud sügiseks lõpliku vormi ning konkreetset tegevused leiavad rakendust.

*Merike Kaev
Lapse õiguste nõunik*

Suvel on olnud omajagu tegevusi, et koolialguseks valmis olla. Energiat on käidud ammutamas purjekal ning metsamatkadel, kallistades puid ja loendades kõrrepõllul lesides möödatriivivaid pilvi. Söödud on metsamarju, vaaritatud moosi. Säravad silmad räägivad valmisolekust asuda kooliteele, jah - lapsed on valmis ja tahavad kooli minna. Tähendab see ju taaskohtumist klassikaaslastega, röömu uutest õpikutest, esimese septembri puhul tordi söömist ja palju muud, mis koolialgusega seondub.

Kooliminekuuga kaasneb lisaks röömule omajagu peamurdmist, kuidas varuda kõike vajalikku. Kellel on peres vaja uut koolikotti, kes on niipalju kasvu visanud, et kõik riided tuleb uued muretseda, kellel koolitee esimest aastat jalge all – temal on vaja ka koolilauda ja lampi. Head SOS Lasteküla sõbrad, siinjuures on teie abi väga oodatud, aitamaks muretseda lastele koolitarbeid. Seda kõike selleks, et tarkust taga nõuda.

Kui Teil on soov ja võimalus aidata, siis kutsume toetama ühe Keila SOS Lasteküla lapse kooliaastat (ühele lapsele vajalik abi on 600.- krooni).

Oleme tänulikud iga Teile sobiva summa eest!

SOS Lasteküla Eesti Ühing

Swedbank

A/a 221001178590

Makse selgituseks kirjutage palun: **koolitoetus**

Head kooliaasta algust soovides,

Anne-Mai Kaarma

Turundusjuht

Küla Sünnipäev – traditsioonide traditsioon

16 juunil, enne kui Keila SOS Lasteküla pidas pidulikult oma ametlikku sünnipäeva, toimus ka midagi traditsioonilist ja sportlikku. Nimelt, nagu igal aastal võeti ka seekord hommi-kupoolsel ajal, enne pidu, mõõtu jalgpallis. Emad, tädid ja bürootöötajad vs tüdrukud ning kasvatajad ja teised meie meestöötajad läksid murule poiste vastu.

Mängud olid kõike muud kui niisama sörkimine ja pallitagumine – juba naistemängus sai kohtunik mõlemalt poolt kõvasti kriitikat,

nii et niisama ei otsustatud selles mängus midagi ära anda!

Päike tuli välja ja higi voolas ojadena ning mitte asjatult – skoori avas psühholoog Anu, kes virutas esimese palli Naiste kasuks tüdrukute väravavõrku – 1:0. See oli aga erakordne, sest varem polnud Naiste võistkond esimest väravat löönud, mängu kunagi viikigi saanud, rääkimata juhtimisest või võidust. Veidi aja pärast kollitasid taaskord Naised ja seekord oli resultatiivne Anne-Mai – tüdrukud olid

totaalses hämmingus – 2:0. Siis saadi aga esimesest ehmatusel üle ning alati särtsakas Elge tõi täiskasvanud „maa peale tagasi“ 2:1. Just sellise seisuga mindi ka vaheajale. Teisel poolajal särasid tüdrukud veidi rohkem, kuigi Naised said kohe ka kolmanda värava, siiski tublisti kaitses rabav, meie kõrgeima tasemega pallur Evelyn mängis omad kenasti vabaks, säadis palligi värava ette ning Elge lõi teisegi värava 3:2. Emad, tädid ja bürootöötajad olid end juba võidulainele häälestanud, kuid sellele tõmbas siiski kriipsu peale Mari löödud viigivärav. Lõpuvile kõlas ja kisa tõusis taevani! Lõppseisuks ajaloolisele mängule imearmas ja sobivateist sobivaim viik – 3:3. Veel tolle hetkeni ei olnud naiste võistkond kunagi seda maitset tunda saanud!

Järgmine mäng nii proosalise sõprusmängu tulemusel ei lõppenud. Meestest läksid platsile tegevdirektor Margus, külajuhataja Raivo, meister Ivo, kasvataja Aare ning juba peagi teise kasvatajana tööle asuv (veel üks) Ivo. Poiste poolt selle koha pealt armu ei antud – Markko, Tanel-Mairo, Markken, Jaanus, Tasur ja Anton. Kumbki pool ei alahinnanud teist ning esimene värav võttis tublisti aegagi, kuni äkki Meeste võistkonna paari ebaõnnestunud söödu tagajärjel said vastased ideaalse võimaluse ning ei jätnud seda kasutamata – Tanel-Mairo löögist Poisid ees 1:0. Vaid mõni hetk hiljem sai ideaalse söödu värava alla Margus ning peaga oli asetatud tabloole viik. Seejärel rühkisid poisid jälle ette ja mehed ka vastasid Raivo poolt löödud väravaga. Seejärel tulistati lausa valang väravaid ja neist Meeste kahjuks mitte ükski Poiste väravasse – kõik 3 löödi, hoolimata väravas seisnud ja ennastsalgavat tõrjetööd teinud, külameister Ivo selja taha. Lõppresultaadiks 5:2 poistele. Väravaid löid: Markko 2, Tanel-Mairo 2, Markken 1 ning meeste poolt Margus ja Raivo 1.

Traditsioon jääb ootama järgmist aastat ning kõik osalejad uut sõbralikku jalkalähingut, Mehed aga eelkõige revanši. J

Suured tänud ka kohtunikele esinenud Markkole ja Markkenile ning erakordselt häälekale kaasaelajate ko orile.

SOS Lasteküla kasvataja Aare

Sport ja muud vahvad

14. ja 15. augustil toimus Keila SOS Lasteküla staadionil juba teist korda traditsiooniline lastekodulaste jalgpalliturniir „Statoil SOS Lasteküla Cup”. Eesti Jalgpalli Liidu ja Eesti Statoili toetusel toimuvale kahepäevasele turniirile sõitis vutti taguma kümme innukat lastekoduvõistkonda üle kogu Eesti.

„2007. aasta suvel algatatud jalgpalliturniir on kasvamas meeleolukaks kokkusaamiseks, kus võistlusmoment käib käsikäes meelelahutuse ja uute kogemustega,“ ütles Eesti Statoili kontseptsioonijuht Kai Realo. „Kuna eelmine vutiturniir tegi lastele üle ootuste palju rõõmu, siis võtsime nõuks kokku panna veelgi põnevama ja üllatuserohkema programmi“.

Nii said sadakond vutihuvilist seekordsel

„Statoil SOS Lasteküla Cup” võistlusel mängida palli Eesti Jalgpalli Liidu professionaalsete kohtunike terava pilgu all. Lisaks said kõik osalejad Lõuna-Aafrikast kohale sõitnud ja pikki aastaid Kaplinna SOS Lastekülas töötanud õpetaja Paul Senosi juhendamisel kriketit ja ragbit mängima õppida. Sportliku nädalavahetuse lõpetas meelikõitev etteaste Tansaania-Soome segaduolt PolePole, kes mängivad traditsioonilist Aafrika muusikat ja lubasid kõigil soovijatel ka ise trumme proovida. Üllatusesinejana astus üles Jalalu-Kalvert Nelson USA-st.

2007. aastal viis võidukarika koju Tallinna Lastekodu Maarjamäe keskus. Sellel aastal edu jätkus ning taas said võidurõõmu maitsta

ettevõtmised suvel 2009

*Eesti koondislane
Vjatšeslav Zahovalko
lastekodude
võistkondadest
moodustatud
segavõistkonnaga*

Maarjamäe lapsed. Noorte vanusegrupis olid võidukad Elva väikelastekodu jalgpallurid.

Osales kokku 10 võistkonda, 5 nooremas ja 5 vanemas vanusegrupis. Tulemused:

Noored:

1. Elva väikelastekodu
2. Keila SOS Lasteküla noored
3. Haiba lastekodu

Vanemad:

1. Tallinna lastekodu Maarjamäe keskus
2. Keila SOS Lasteküla poisid
3. Maidla lastekodu

Õnnitleme võitjaid!

Ürituse toimumise eest oleme siiralt tänulikud AS Eesti Statoilile! StatoilHydro kontserni kuuluv AS Eesti Statoil on Eestis autokütuste jaemüügi turuliider. Eesti Statoilil on 46 teenindusjaama ja viis 1-2-3 automaattanklat üle Eesti. Omades 23 autopesulat, on Statoilil suurim automaatpesulate kett Eestis. Kütuste jaemüügis on ettevõtte turuosa Eestis hinnanguliselt 30%-suurune.

Täname kõiki toetajaid ja häid inimesi, kes lastele vahva sportliku nädalavahetuse aitasid korraldada!

Aire Nurm, Kai Realo, Diana Vinnikova, SOS Lasteküla kokad jt. töötajad, Eesti Jalgpalli Liit, FC Levadia, FC Flora, Swissotel Tallinn, Radisson, Fazer Eesti, Kalevi kommivabrik, Coca-Cola, Saku Õlletehas, A.Le Coc, AS Pinus, AS Tallinna Külmoone.

Kuidas meile rulluisud kingiti

1.juunil ehk lastekaitsepäeval käis meil külas Evelin Ilves. Ta tõi meile rulluisud. Ning me käisime koos Evelin Ilvesega rulluisutamas. See oli väga lahe ja väga ilus ilm oli ka – päike säras taevas. Temaga oli kaasas kaks proffi, kes õpetasid meile paari hädavajalikku nippi nt pidurdamist ja lahedat rulluisurongi. Muidu oli kõik väga tore, ainult see tee, mis lastekülast välja rattateele viib on nii halb, et kasvataja Aare pidi mind seal aitama. Isegi Evelin pidi seal peaaegu kukkuma. Kui me jalgrattateele jõudsime hakkas uisutamine

kohe pihta. Teised olid juba ammu ringiga tagasi kui mina lõppu jõudsin, aga muidu oli kõik vahva. Ühe korra oleks ma peaaegu kukkunud ka, aga ei õnneks siiski mitte! Kui me SOS-Lastekülla tagasi jõudsime, oli kõigil suur janu ning me jõime mullivett. Peale uisutamist ma olin nii väsinud et ma ei tahtnudki enam midagi teha, aga ma olin väga õnnelik, et sain nii lahedad rullikad! Aitäh Evelin!

Kätlin (11.a) 5ndast peremajast

20.06.09. Jahiga purjetama

Juunis oli keila noortekodus väljasõit Haapsalu Jahtklubisse. Tulijaid oli kokku 12 last ja kaks kasvatajat. Lapsed olid nii Sos lasteküllast, Keila noortekodust ning Tallinna noortekodust. Retk algas Haapsalu sadamast, kus jagati meid viiele jahile. Jahi peal oli 2-3 matka korraldajat. Haapsalu sadamast sõitsime Vormsi saarele. Minnes oli ilm vihmane ning tuuline ja kohati oli pisut külm. Algul ehmatas meid kõiki see lainetamine

ja loksumine ikka päris korralikult ära. Meie jaht ei saanud ühte purje lahti, kuna see oli kinni kiilund. Aga õnneks olid meil väga sõbralikud ja toredad juhid kes viskasid nalja, seetõttu möödus meil sõit väga lõbusalt. Saarele jõudes ootasime kõik jahilised kaldale. Vormsil grillisime ning nautisime päikesepaistelisel ilmal, kuna kohale jõudes oli ilm ilusaks muutunud. Kella 5 paiku hakkasime tagasi purjetama, kõikidel kõhud punnis ees ja tuju hea. Läksime oma paatidesse ning sõit võis alata.

Tagasisõit möödus rahulikult puhates, lobisedes ja ilma nautides. Haapsalu sadamasse jõudes lobisesid kõik oma reisist. Õnnelikena ja uute kogemustega tänasime juhte kes sellise ägedat seiklusrohket päeva korraldasid. Tõesti väga tore ja meelejääv matk ning, kui küsiti kas järgmine kord jälle karjusid kõik „Jaaaaaaa.” Igatähes Keila noortekodu ootab juba uut jahimatka. Suur tänu Lauri Siir’le vahva ürituse eest!

Inge

Veronika võitis taas!

Keila SOS Lastekülas elav 17-aastane Veronika võitis 10-12. juulil Saksamaal peetud kergejõustiku võistlustel 200 m jooksus kuldmedali. Kaugushüppes saavutas Veronika II koha ja 100 m jooksus III koha. Palju-palju õnne meie vaprale sporditüdrukule Veronikale!

Emad Urve ja Erika koos lastega saavad erilise tänu Naisteklubile ja East Capitalaile – mõlemad kinkisid lastele erilised päevad: Soomes, Rootsis ja Pärnu SPA-s.

12. pere reis Rootsi

East Capitali firma töötajad kinkisid meile reisi Rootsi. Käisime igasugustes huvitavates kohtades. Kõigepealt käisime East Capitali kontoris, mis oli 14 korruseline vanas stiilis hoone.

Sealt oli põnev ja ilus alla Stocholmi peale vaadata. Stockholm on väga ilus linn, seal on palju vett, saari ja sildu. Käisime kõik firma kontorid läbi ja tutvusime töötajatega, keda oli umbes 100 ja kes olid väga lahked ja lõbusad. Sama päeva õhtupoole käisime Astrid Lindgreni lastepargis, kus meile väga meeldis. Me ööbisime kahes peres. Ema, Joana, Jaanus ja Reneeta olid ühes peres (kes oli soome-prantsuse segapere) ja meie Reelikaga teises peres. Veel külastasime

üht Itaaliast pärit perekonda. Meile kõigile meeldisid need perede lapsed ja nendega oli nii tore mängida. Suhtlesime inglise keeles ja kehakeeles. Väga lõbus oli ja nalja sai.

Viimasel päeval enne laevale minekut külastasime 30 korruselist vaatetorni ja tehnikamuuseumi. Ka laevasõit oli põnev. Eriti veel see, et meile tehti ekskursioon kaptenisillale, kus saime laeva juhtida. Laevalt ostisime suveniiriks hästi ägedad rootsi teemalised mütsid.

Suur aitähh onu Gerdile ja tädi Karinile East Capitalist, see reis jääb meile kauaks meelde. Ja meil on hea meel, et meil on nii toredad sõbrad!

Mari, 12 a.

Soomes english 4 you laagris

Juuni algul käisime SOS Lasteküla lastega Soomes laagris, see oli inglise keele õppimiseks. Meid oli 12 – Jaanus, Tanel, Marko, Rein, Jaan, Ken, Reelika, Kerli, Jaanika, tädi Margit ja psühholoog Anu.

Seal laulsime ja vestlesime inglise keeles. Saime ka mängida ja ujuda. See oli väga lahe laager.

Õösel magasime aidas magamiskottides madratsitel. Juulis käisid laagri korraldajad soomlased meie külaga tutvumas, nad on väga toredad inimesed.

Reelika ja Jaanus

English 4 You laagri korraldasid Nummela adventistide kogu, laagri hing ja eestvedaja on Leila Sormunen. Suur-suur tänu! Lisaks soovime siiralt tänada Hans Soosaart ja tema naist Liliat, kes kutsusid SOS-i lapsi laagrisse ning pakkusid laagripaika ning transporti.

Vaike Päästeli ja tema pere aitamine Koonga külas

Läksin hommikul kasvatajate tuppuna kuna peredes internetti sellel hetkel polnud. Mul on tavaks käia Postimehe lehel ja lugeda päevauudiseid. Nii siis seegikord, aga seekord sattusin lugema lugu, kus ema ja kuus last kaotasid kodu pikselöögist tekkinud tulekahju tagajärjel, mis nagu üldse ei mahtunud minu südamesse. Mõtlesin koheselt aga miks mitte AIDATA! Nii siis võtsin endale abilise Kirti, kes aitas peredest vajalikke asju kokku koguda. Järgmise päeva hommikul andsime kohe autole tuld ja hakkasimegi Pärnusse Koonga külla Vaikele abi viima. Minnes läksime läbi Kadarbiku Talust, kust anti meile kaasa porgandeid, kapsaid, smuutisi. Teel olid kõik vaiksed ja ärevuses, jõudes Koon-gasse, ootas meid rahulik külaelau ja nagu

polekski seal midagi säärast juhtunud. Veidi oodates saabus pere Koonga vallamajast. Nende saabudes tuli lausa pisar silma -- kui ilusad ja armsad lapsed, milles küll nemad süüdi on, et selline õnnetus neile osaks sai. Tutvusime pererahvaga ning hakkasime asju korterisse viima, kus pere praegu pesitseb. Asjad üleval läksime siis vaatama maja, mis põlema läks...kurb, kahju, nutt, armastus, pisarad. Mida see maja tundis ja ka perenaine Vaike tundis. Vaatasin ja mõtlesin, et küll on hea et ma ikka selle asja üles võtsin. Vaike sai meist väga palju kasu ja loodame, et kõik läheb Vaikel ja tema perel hästi.

Marko, 16.a.

Vabatahtlike koordineerimine- õppekava tõstmaks sotsiaalteenuste valdkonnas vabatahtlike koordineerimiseks vajalikku kompetentsi

*Karl Winding, Ph.D, Salzburgi Diakoonia-
ja koolituskeskus*

*Kersti Puhm, COVO projekti koordinator
Eestis*

Vabatahtlike kaasamine ja kasutamine paljudes sotsiaaltöö valdkondades on aina enam olulisem: ühelt poolt saavad institutsioonid, kes vabatahtlike abi vajavad, pakkuda oma teenuseid huvitaval ning olulisel viisil ning teisalt loob see inimestele väärtuslikke osalemisvõimalusi. Esmajoones neile, kes hetkel või enam ei ole tööhõives aktiivsed. Kolmandaks aga loob see õppijatele ja töötajatele võimalusi osalemiseks olulistes sotsiaalprojektides ja aitab suurendada kogu ühiskonnas sotsiaalset kapitali.

Konkreetsed näited vabatahtliku tegevuse kasutegurist ühiskonna jaoks võib tuua Austriast¹:

Salzburgi vabatahtliku kiirabi parameedikud magavad öö jooksul ainult kaks tundi. Üks hädaabikõne järgneb teisele ning hommikul peavad paljud neist minema otse tööpostile. Punase risti vabatahtlikud teevad seda tasuta 530 000 tundi aastas, mis rahasse ümberarvestatult tähendaks 12,7 miljonit eurot aastas 24 eurose tunnihinnaga. Kogu Austria 48460 vabatahtlikku panustavad 10 miljonit tundi, mis teeb 207 miljonit eurot. Loomuli-

kult ei tähenda see ainult rahalist kasu, kui võrrelda vabatahtliku tööga kokkuhoitavat palka ning Viini Majandusülikooli uurija Eva More-Hollerwegeri sõnul peaks pigem inimene küsima mida taoline pühendumus talle tähendab ning viitab, et vabatahtlikkust on võimalik senisest enam väärtustada. Näiteks Ameerika Ühendriikides küsitakse potentsiaalselt töötajalt tema vabatahtliku töö panuse kohta.

Organisatsioon Hilfswerk värbab aastas 20 000 vabatahtlikku koduteenuste jaoks (toidu kättetoimetamine ning külastusteenused). Organisatsiooni president Othmar Karas ütleb, et Austria valitsus peaks rohkem uurima tegelikku hooldus- ja õendusabi vajadust. Caritase president Franz Küberl, aga toob esile, et vabatahtliku töö oluliseim aspekt on selle aktsepteerimine ühiskonna poolt. Ta väidab, et vabatahtlikud näitavad üles inimlikkust, mille eest pole võimalik maksta. Samuti viitab ta sellele, et tõenäoliselt, mida vaesem on inimene ja ebakindlam tema olukord, seda rohkem sõltub riik vabatahtlike panusest, et pakkuda leevendust. Kuid parem koordineeritus vabatahtlike ja asutuste töötajate vahel peaks olema tagatud.

Tulles Euroopast tagasi Eestise, siis võib rõõmustada, sest 2008 ellu viidud uuringust "Vabatahtlikus tegevuses osalemine Eestis"

¹ Väljavõtte artiklist „Volunteers help the state economize. Without volunteers life in Austria would not run as smoothly“, Daniela Müller, Salzburger Nachrichten, (02.05.2009)

selgus, et vabatahtlikuna tegutses viimase 12 kuu jooksul 27% Eesti elanikest (285 000 inimest) ehk pea iga neljas inimene. Vabatahtlikus tegevuses osalesid enim kõrgharidusega, suurema sissetulekuga ja maa-asulates elavad inimesed. Küllalt palju oli vabatahtlikke ettevõtjate ning õpilaste ja üliõpilaste hulgas.²

Kuigi Eestis puudub veel ühtselt mõistetav vabatahtlikku tegevuse õiguslik regulatsioon, on välja töötatud Kodanikualgatuse toetamise arengukava 2007-2010 (KATA), mis toetab ja edendab muuhulgas vabatahtlikku tegevust. Arengukava näeb ette meetmed vabatahtliku tegevuse tunnustamiseks ja väärtustamiseks, meetmed vabatahtlikuks tegevuseks soodsama keskkonna loomiseks ning huvigruppide vahelise koostöö ja võrgustikutegevuste edendamiseks. Arengukava koorideerib Siseministeerium.³

SOS-Lasteküla Eesti Ühingu tegevdirektori Margus Oro sõnul on organisatsioon leidnud endale tänuväärseid vabatahtlikke toetajaid väga erinevates vormides. Meil on sõlmitud koostööleping Heateo Sihtasutusega, kes on koos oma professionaalsete konsultantidega meie nõustajaks uute sihtide seadmisel. Lasteküla kahel peremajal on väga tublid tugiisikud, kes on lastele sõbraks ja abiks õppimisel, rääkimata rahvusvahelistest toetajatest ning rohkem kui 500 Sõprade klubi liikmest, kes panustavad igakuiselt.

Vahvaks võimaluseks on olnud ka koostöö eesti firmadega ühekordsete vabatahtlike

aktsoonide raames, näiteks talgute vormis ümber peremaja pööstate istutamise aktioon. Noortekodudes oli meil abiks Euroopa Vabatahtliku teenistuse raames Eestis viibinud vabatahtlikud Suur-Britanniast ja Prantsusmaalt. Koostöös Pelgulinna Lastekaitse Keskusega on meil noorte osalust toetav projekt, mille raames toimuvad juba teist aastat noorte endi poolt korraldatud seminarid, suvelaager ning ühine võrkpallivõistlus.

Kõigi nende tegemiste taustal on ilmselge koordineerimise vajadus ja rollide selgus, sest vabatahtlik tegevus ei toimi organisatsioonis iseenesest ja ilma SOS Lasteküla töötajate poolse panuseta võib vabatahtliku tegevusest kasu asemel koorem saada.

SOS Lasteküla Eesti Ühing osaleb aastatel 2007-2009 Euroopa Komisjoni Leonardo programmi poolt toetatud projektis, mis tegeleb koolitajate ja õpetajate kvalifikatsiooni tõstmisega täiskasvanute täiendõppes, tõstmaks sotsiaalteenuste valdkonnas töötajate vabatahtlike koordineerimiseks vajalikku kompetentsi.

Projekti COVO (lühend projekti inglise keelsest nimetusest coordination of volunteers) partneriteks on laste-, noorte, eakate ja sotsiaaltöötajate koolitusega tegelevad organisatsioonid viiest riigist (Eesti, Läti, Poola, Saksamaa, Austria). Koostööprojektis osalejate arvates saavutab vabatahtlik tegevus oma täieliku potentsiaali organisatsiooni jaoks ainult siis, kui see on koordineeritud parimal võimalikul viisil. Vabatahtlikke ei saa kohelda

² Vabatahtlikus tegevuses osalemine Eestis, <http://www.vabatahtlikud.ee/et/Vabatahtlik-tegevus/Uuringud>, (04.08.2009)

³ <http://www.siseministeerium.ee/30297> (04.08.2009)

samamoodi kui palgalisi töötajaid, kuna neil on oma vajadused, eeldused ja võimed.

Projekti koordinaatori ja Salzburgi Diakoonia- ja koolituskeskuse juhi Karl Windingu hinnangul on õpetajad ja koolitajad silmitsi kasvava väljakutsega pakkuda teadmisi vabatahtlikke koordineerimise kohta sotsiaaltöö valdkonnas. Projektis hinnatati vabatahtlikke koordineerimiseks vajalikke kompetentse kasutades Equali projekti „Tervishoiu- ja sotsiaalteenuste elukutsed ja koolitus“ tulemusi ning partnerite kogemusi. Projekti ideeks sai luua kasutajasõbralik õppekava, mille mooduleid oleks võimalik kasutada nii koos kui eraldi kutseõppes, elukestvas õppes ning mitteformaalses hariduses. Õppekava on abivahendiks sotsiaalvaldkonna elukutsete õpetajatele ja koolitajatele ning teistel spetsialistidele, et toetada neid koordineerimis-kompetentside õpetamisel sotsiaalvaldkonna töötajatele. COVO projekti lõpptulemused saavad olema kättesaadavad nii eesti, inglise kui saksa keeles ning 9 õppekava moodulit on praegu juba leitavad: <http://www.diakonie-zentrum.at/de/COVO>

COVO näidisõppekava põhjal võib välja tuua tegevusi, mida lastekaitse valdkonnas tegutsev asutus saab vabatahtlike paremaks koordineerimiseks ette võtta:

1. Määratleda organisatsiooni vabatahtlike kaasamise vajadused ning vabatahtlikelt oodatav panus (nt vajame ühekordsete laste- ja pereürituste organiseerijat või hoopis uusi vabatahtlikke liikmeid, kes

oleks valmis panustama organisatsiooni pikemaajaliselt ning regulaarselt);

2. Tuleks uurida taustolukorda ning vabatahtlike tegutsemisvõimalusi Eestis ja Euroopas, nt seadused erinevates riikides, lepingud vabatahtlikuga vms. Vajadusel kaardistada olukorda koos partneritega (nt kas otsitakse rahvusvahelist või kohalikku vabatahtlikku, otsida asjakohast informatsiooni ning luua kõigi osapoolte ühtne visioon, et vabatahtlikust tegevusest saadav kasu oleks ühtne nii vabatahtliku, organisatsiooni kui ühiskonna jaoks tervikuna);
3. Seada eesmärgid ning vajadusel töötada välja organisatsiooni vabatahtlike kaasamise põhimõtted ning juhised. Vajalik seda enam kui vabatahtlikke on rohkem kui paar ja vabatahtlikku tegevust organisatsioonis koordineerib konkreetne töötaja. Läbimõeldum tegevus võib kajastuda eraldi tegevuskavas ning vajada kommunikeerimist juhtkonnas, kogukonnas või isegi ühiskonnas;
4. Koolitada organisatsiooni töötajaid vabatahtlike koordineerimise tõhustamiseks. Algatada vabatahtliku tegevuse arendamisele suunatud projekte ning innustada inimesi olema kaasatud ja kaasajad.

Edasise mõtteainese jaoks tuleks külastada projekti kodulehte.

Projekti partnerite töökohtumine Kauferingis 2008 aasta kevadel

Projekti COVO partnerid on:

Diakoonia- ja koolituskeskus, Salzburg, Austria www.diakonie-zentrum.at/de/Covo
 Laste- ja noorte evangeelne keskus DieWille gGmbH, Berliin, Saksamaa, www.diewille.de
 Kauferingi Eakate keskus, Saksamaa, www.seniorenstift.kaufering.de
 SOS-Lasteküla Eesti Ühing, Tallinn, Eesti, www.sos-lastekyla.ee
 Evangeelse Luterliku Kiriku Diakoonia keskus, Riia, Läti, www.diakonija.lv
 Powisle kogukonna sihtasutus (töö laste ja peredega), Varssav, Poola, www.pfs.pl

Kasulikke lehekülgi veebiavarustes:

- Eesti Vabatahtlike värav www.vabatahtlikud.ee
- Euroopa Vabatahtlike Keskus www.cev.be
- Euroopa Vabatahtlik Teenistus www.noored.ee

Kersti Puhm

JÕULUKAARDID 2009

Kuigi oleme sügise hakul, vaatame tasahilju ette, mis meid sellel aastal veel ees ootamas. Et jõuluaeg oleks muretu ja tavapärase rutu asemel jääks aega hingerahu leidmiseks, toome teieni jõulukaartide näidised. Kaardid trükitakse õige pea ning saame need varakult kätte toimetada.

Selle aasta jõulukaartide valik on laiem võrreldes varasemate aastatega. Meelepärase kaardi võib leida nii eelmiste aastate valiku kui ka sellel aastal loodud kaartide hulgast. Varasemate aastate kaardid on saadaval pisut odavamalt, kaheksa krooniga. Uuenduse- na pakume ka rikkalikumaid kaarte, lisasime kirkamaid toone ning sära laki abil. Nende kaartide saatmisel saakisid veel rohkem head teha, sest sel juhul investeerid laste heaolu parandamisse ühe kaardi eest 12 krooni.

Tule kiika meie kodulehele, www.sos-lastekyla.ee/joulukaart
 Esimesele 25 kiiremale tellijale anname kingitusena kaasa SOS Lasteküla kasvandike CD
 plaadi Jõululauludega!

Täname!

Aarne-Mati Üksküla

Naisteklubi

Evelin Ilves ja Jaanus Ritson
Eesti Rulluisuliidust

Lauri Siir, Haapsalu Väikeloomakliinik

Mihkel Sirelpuu, BDG

Alina Korsmik, Rahvusoper Estonia

Forum Cinemas

Arvo Hallik

Ville Vallaste

Krista Uibo

Karin Räägel

Eesti Esimene Erakosmeetikakool

Olaf Merisalu, PitSer OÜ

SA Vaata Maailma ja Microsoft

Loomelill, lilleseade õpetus lastele

Caritas

Sportland

Fontes PMP OÜ, Chris-Helin Loik,
toetus personaliotsingu valdkonnas

Bastion

*"Olgu meil pigem miljon toetajat ühe krooniga
kui üks toetaja miljoni krooniga"*

*Hermann Gmeiner,
SOS lastekülade asutaja, 1949*

